

3. Економіка підприємства: підручник. – Грещак М. Г., Колот В. М., Наливайко А. П. та ін.; [під ред. С.Ф. Покропивного]. – 2-ге вид., перероб. Та допов. – К. : КНЕУ, 2001. – 528 с

4. Наумов, О. Б. Визначення економічної ефективності виробництва за узагальнюючими показниками / О. Б. Наумов // Економіка АПК. – 2000. – № 5. – С. 39-42.

5. Пархоменко Л.М. Теоретичні основи дослідження економічної ефективності сільськогосподарського виробництва в умовах ринку / Л. М. Пархоменко // Економіка АПК. – 2006. – №8. – С. 82–87.

6. Погорілий А. О. Методологічні підходи до вивчення економічної ефективності виробництва продукції рослинництва / А.О. Погорілий // Формування ринкових відносин в Україні. – 2005. – №12. – С. 104–107.

Малиш Оксана
студентка 4 курсу,
спеціальності «Економіка підприємства»
Науковий керівник: **Нісходовська О.Ю.**
к.е.н., асистент кафедри економіки,
підприємництва, торгівлі та біржової діяльності
Подільський державний аграрно-технічний університет
м. Кам'янець-Подільський

ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМНИЦТВА В УКРАЇНІ ЗА УМОВ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ

В умовах глобалізації світового господарства і міжнародних економічних відносин різко зростає роль і значення зовнішньоекономічних зв'язків (ЗЕЗ) для економіки країни в цілому, та зовнішньоекономічної діяльності (ЗЕД) для окремого підприємства. Суттєво змінюються й цілі зовнішньоекономічної діяльності. Вона стає одним з пріоритетів національної політики і стратегії діяльності підприємства. Для регламентації зовнішньоекономічної діяльності створюються спеціальні міністерства, вводяться відповідні законодавчі акти, укладаються міждержавні угоди,

створюються міжнародні організації. Зовнішньоекономічна діяльність на сучасному етапі є невід'ємною частиною діяльності підприємства і важливою сферою економіки більшості країн світу. У міру розвитку технічного прогресу зовнішня торгівля стала глобальною і охопила увесь світ. Головними причинами розвитку торгівлі між країнами є нерівномірний розподіл економічних ресурсів країн. Через зовнішню торгівлю і систему ЗЕЗ країни досягаються максимального використання своїх можливостей.

В цілому система ЗЕЗ спрямована на вирівнювання темпів економічного розвитку країн, реалізацію переваг міжнародного поділу праці, що сприяє підвищенню ефективності національних економік. Практичне значення ЗЕЗ для країн складається у можливості отримати валютну виручку від експорту, підвищувати технічний рівень виробництва на підприємствах, виробляти конкурентоспроможну продукцію [2].

Глобалізація зовнішньоекономічних зв'язків в 21 сторіччі призводить до руйнування існуючих бар'єрів між країнами, подальшому залученню нових держав у різноманітні форми міжнародної економічної співпраці. Процес глобалізації міжнародної економіки не оминає і Україну, яка поступово займає своє місце в системі нового міжнародного економічного порядку.

Глобалізація є однією з головних тенденцій у розвитку сучасного світу, яка істотно впливає не лише на економічне життя, але й має політичні (внутрішні та міжнародні), соціальні і навіть культурно-цивілізаційні наслідки. Ці наслідки все більше відчують на собі практично всі країни і серед них, звичайно, Україна, яка цілком усвідомлено, активно і цілеспрямовано рухається в напрямку інтеграції в міжнародну економіку. Тому, для посилення цієї інтеграції важливим є питання вироблення пріоритетів розвитку економіки України в умовах глобалізації [1].

Що означає глобалізація? З усього розмаїття визначень можна виділити два найбільш прийнятних. По-перше, це загальнопланетарний процес інтернаціоналізації міжнародної економіки як логічний результат взаємодії національних економік, їх взаємного проникнення і переплетіння. По-друге,

це універсализація або гомогенізація економічного життя, яке під впливом обміну товарами, факторами виробництва, знаннями, культурними здобутками все більше тяжіє до єдиних стандартів, принципів, цінностей.

Глобалізація насправді відкриває практично необмежені можливості для всесвітнього розвитку, однак темпи її поширення не рівномірні. Процес інтеграції у міжнародну економіку відбувається в одних країнах швидше, ніж в інших. У країнах, що зуміли досягти інтеграції, спостерігаються більш високі темпи зростання економіки та добробуту. У свою чергу, підвищення рівня життя створило можливості для розвитку демократії і просування вперед у вирішенні таких економічних питань, як захист навколишнього середовища і поліпшення умов праці.

Питанню вивчення глобалізаційних процесів в сучасному світі присвятили увагу такі вчені, як А.П. Рум'янцев, Макогон Ю.В., Рокоча В.В., Мазаракі, Гелд Д., Дідківський та інші. На підставі аналізу визначення терміну «глобалізація» та її опису в сучасній літературі, можна визначити основні риси, які характеризують глобалізацію світової економіки:

1. Поглиблення міжнародного поділу праці з його переходом від спільного к специфічному і єдиному.
2. Перевищення темпів росту міжнародного товарообігу над темпами росту обсягів світового виробництва.
3. Зростаюча лібералізація міжнародної торгівлі, виражена у відкритті національних ринків товарів і послуг шляхом поступового зняття торгівельних обмежень і бар'єрів.
4. Випереджуюче зростання руху капіталу у відношенні до руху товарів. Формування світового фінансового ринку, збільшення потоків портфельних і прямих іноземних інвестицій.
5. Інформаційно-технологічна революція, переворот в засобах телекомунікацій на базі електроніки, кібернетики, супутникових систем зв'язку.
6. Посилення впливу транснаціональних корпорацій.

7. Концентрація і централізація капіталу на підставі процесів злиття і поглинення компаній і банків.

8. Розвиток інтеграційних тенденцій на регіональному, субрегіональному і міжрегіональному рівнях. Зростання ролі наднаціональних органів у світовій політиці та економіці.

Розвиток зовнішнього сектору економіки України є реакцією народного господарства на потреби розвитку національних факторів виробництва. Участь у міжнародному поділі праці є умовою формування сучасної народногосподарської структури, яка має забезпечити нормальний розвиток вітчизняного виробництва і більш повне задоволення потреб членів суспільства. Зовнішня економіка повинна формуватися як органічна складова національної економіки, що пов'язує її з народними господарствами інших країн для розв'язання комплексу проблем щодо задоволення різноманітних потреб суспільства як у сфері виробництва, так і сфері споживання.

Серед головних причин і чинників, що спонукають до поглиблення участі економіки України в міжнародному поділі праці, до органічного включення її господарства в сучасні цивілізаційні процеси, можна назвати, насамперед, високу частку експорту у валовому національному продукті. Досить характерним є те, що третина національного виробництва України опосередкована дією зовнішніх економічних зв'язків. Це підкреслює виняткову важливість даної сфери в системі життєзабезпечення держави і для виходу його з надзвичайно важкої і всеосяжної кризи.

Це позначається на формуванні зовнішньоекономічних зв'язків України, яка повинна зважати на наявність інтеграційних угруповань, враховувати особливості зовнішньоекономічної політики країн-учасниць таких центрів. Це передбачає таку орієнтацію зовнішньоекономічних зв'язків України зі світовими центрами, за якої відкритість економіки не суперечить національним економічним інтересам, реалізація яких може заважати тиск з боку цих центрів. Вимога міжнародних організацій і регіональних інтеграційних угруповань щодо лібералізації зовнішньоторговельних зв'язків

має бути збалансована з потребами українських виробників експортної продукції та продукції, що конкурує з імпортом [3].

Список використаних джерел:

1. Внешнеэкономическая деятельность предприятия: Учебник для вузов. – М.: Междунар. отношения, 2001. – 544 с.
2. Дідківський М.І. Зовнішньоекономічна діяльність підприємства: Навч. посібник. – К.: Знання, 2006. – 463 с.
3. Інтернет-ресурс: <http://www.fnd.com.ua>.
4. Нісходовська О.Ю., Марусей Т.В. Національна економіка в умовах економічної глобалізації. Матеріали IV Всеукраїнської науково-практичної конференції. 22-24 листопада 2018р., м. Львів

Мальченко Дмитро
студент 2 курсу ОС «Магістр»
спеціальності «Публічне управління та адміністрування»,
Науковий керівник: **Кучер О.В.**,
к.е.н., доцент кафедри менеджменту,
публічного управління та адміністрування
Подільський державний аграрно-технічний університет,
м. Кам'янець-Подільський

ОСНОВНІ ФУНКЦІ ТА ПРИНЦИПИ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ

Формування місцевого самоврядування виявилось одним із найбільш складних та суперечливих завдань становлення сучасної державності України. На шляху демократичних процесів постав цілий комплекс політичних, економічних, соціальних, кадрових, психологічних та інших перепон. Адже реальна, дієздатна муніципальна влада передбачає не лише конституційно-правове визнання прав територіальних громад, декларування самостійності місцевого самоврядування у вирішенні питань місцевого